

ע.ע.

היו"ר ע. גוברין:

פוחח את הישיבה;

סעיף 44:

א. ריטלט:

אני חויב סעיף-קטן (4) אינו צודק, פנסיונר רגיל יכול לעסוק בעבודה חלקית,

בעוד שאדם שיצא לפנסיה בגלל נכות לא תמיד יוכל לעשות זאת ולכן זכותו לקבל את הפיצויים מצד שלישי.

מר ויינבס:

אם הפנסיונר ניזוק בצורה קלה, הרי הפיצויים המגיעים לו מצד שלישי אינם גדולים והפנסיה גדולה יותר, לעומת זאת, אם הוא ניזוק קשה ואיבד את כושר עבודתו, הוא יהיה כוכן לוותר על הפנסיה כי הפיצויים יהיו הרבה יותר גדולים.

סעיף 45:

סעיף-קטן (ד) אומר שאם אדם נפגע ומגיעים לו פיצויים מצד שלישי והנפגע סבוטח, הצד השלישי אינו יכול לנכות את דמי הביטוח מהפיצויים.

סעיף 46:

י. ריפתין:

סעיף זה סוגדר באופן חפזי לפדי ואין בו ערבויות מספיקות רגילות. צריך לציין בסעיף על חסך איזה מעיפים אפשר לשלול גימלה טאדם.

לא ברור לי אם במקרה זה צריך לכתוב

אם הטלים "כולה או טקצחה".

היו"ר ע. גוברין:

כדי לענות על שאלת חבר-הכנסת ריפתין, אפשר לכתוב: "כל אימת שנשללה ע"י המסונה...".

מר ויינבס:

הכוונה פה היא לא רק למקרה שהגימלה נשללה בהחלטת המסונה, אלא גם למקרה שהיא נשללה בתוקף הוראות החוק, למשל, לפי סעיף 42. אפשר לכתוב: "כל אימת שנשללה גימלה טאדם או שהופסק לו תשלומה בהחלטת המסונה לפי חוק זה...".

הוחלט לנסח את סעיף 46 כדלקמן:

"כל אימת שנשללה גימלה טאדם או שהופסק לו תשלומה בהחלטת המסונה לפי חוק זה...".

ח"כ י. ריפתין זומר לעצמן זכות לעיין סדר בננוח הנ"ל.

סעיף 47:

מר ויינבס:

הבעיה שסעיף זה רוצה לפתור היא זו: בדרך כלל, גודלה של קצבת השאירים תלוי בכך/יש עוד מנתפיה בזכות לקבלת קצבת שאירים, היות והאלמנה מגיעה לזכות הקצבה רק בגיל מסויים, מביאים אותה בחשבון בקביעת זכות טאר התלויים אף-על-פי שהיא איננה מקבלת עדיין קצבה אבל עשויה לקבל.

ע.ע.

מר מלמד:

סעיף 47 אומר, כי המנעות מחילום קצבה בתוקף טעמים אלה אינו משפיע על גובה חילום הקצבות לתלויים אחרים.

סעיף 48:

מר אלובי:

איגוד עובדי המדינה וההסתדרות הצעירי
לחלק את סעיף 48 ל-2 חלקים
ולנסחו כדלקמן: (א) אדם שבא לשירות המדינה לאחרי שפרש מעבודתו במוסד, שנקבע על-ידי הממשלה כמוסד מוכר לענין סעיף זה ובחנאים ייקבעו על ידו לצורך קביעת זכויותיו ללא אחר עובד לפי חוק זה, כולן או מקצתן, תצורף תקופת עבודתו באותו מוסד, כולה או מקצתה, לתקופת עבודתו בשירות המדינה; (ב) לענין סעיף זה "מוסד" כולל רשות, ארגון או גוף אחר; והפסקת עבודה במוסד לרגל סיבה מן הסיבות המפורטות בסעיף 3 - דינה כדין עבודה במוסד.

הי"ר ע. גוברין:

ישנו בידי מכתב מקבוצת עובדים ווחיקים של ההסתדרות הציונית העולמית, הם מציעים להוסיף בחוק הוראה לפיה יוכל יור האוצר לקבוע תקנות לחישוב תקופת עבודתם בשירות ההסתדרות הציונית העולמית לצורך קביעת זכותם לפי חוק זה.

מלבד זאת, ישנו בידי גם מכתב מפקידי ממשלת

המנדאט לשעבר.

מר מלמד:

פקידי ממשלת המנדאט מציעים שייקבע במפורש בסעיף 48, שיש לקחת בחשבון את שירותם בממשלת המנדאט לצורך קביעת זכותם לפי חוק זה, לא להשאיר זאת בתקנות להחלטת השר, אלא הכנסת החליט שלגביהם יש לראות את שירותם בממשלת המנדאט כשירות בממשלת ישראל. המדובר הוא ב-1000-1200 איש.

מר רוזוליו:

אני רוצה לאמר, כי משלחת של הציונים הוותיקים בפגשה אחי אחסול בקטר לענין זה ולאחר הסברת הודיעה כי תתפק בסעיף 49 של החוק, הם הודיעו שאם יזבטח להם - והם כולם בגיל מסויים - שבעת הפרשה יקבלו פנסיה באחוז מתקבל על הדעת, יסתפקו בזה, לכן אפשר לחשוב את תביעתם כמסודרת. ענין זה נוגע ל-30-40 איש בלבד.

א. רימלט:

אני חושב שסעיף 49 נותן אפשרות להתחשב בבקשתם של הציונים הוותיקים אשר בעוד מספר שנים יפרשו מהשירות ולא יהיה להם מספר מספיק של שנות צבירה, אולם היה רצוי להדגיש זאת בגוף החוק. אחר לפקידי ממשלת המנדאט לשעבר, הילחל רוצה לקבל אינפורמציה על סידורי הפנסיה של ממשלת המנדאט.

מר רוזוליו:

עד עכשיו היו בני מקרים שהממשלה החליטה להעניק לעובדים שעבדו בשירות ההסתדרות האחוזים שהיו זכאים לפי חוק זה. משלחת הציונים הוותיקים החרימה מן הנימוקים שהבאתי שלא נוח לקבוע בחוק הצורה לעבודה ציונית והסתפקה בסעיף 49.

ע.ע.

מר ויינמס: א"ר להצעה איגוד עובדי המדינה וההסתדרות, ההבדל היחיד בין הצעה זו לבין הצעת החוק הוא זה: הם מציעים שהמסמלה תקבע ולא שר האוצר.

א"ר להצעת ההוראות טעיף 3 יחול על המקרים בטעיף 48, היא מיותרת כי ברגע שהמסמלה תקבע זהעבודה במוסד סוכר תחשב כחקופת שירות לצורך קביעת זכויות של עובד לפי חוק זה, כל הבעיות נפתרות.

מר ע. גוברין: אני מציע להטאיר את העניין בידי שר- האוצר ולקבוע חובת החייצות עם איגוד עובדי המדינה.

מר אלובי: ישנו עוד הבדל בין הצעה ההסתדרות ואיגוד עובדי המדינה לבין הצעת החוק, שהוא יותר הבדל פטיכולוגי. לפי הצעת החוק, שר האוצר רשאי לקבוע במוסד פלוני הוא מוסד סוכר, והוא רשאי לקבוע בתקנות זהעבודה במוסד פלוני תחשב כעבודה במוסד סוכר, בעוד שהצעה ההסתדרות והאיגוד מסלבת את שני הדברים.

ר. ריפתין: אני מציע להזמין טוב את נציגי איגוד עובדי המדינה וההסתדרות כדי להסביר את הצעתם בטעיף זה ובטעיפים אחרים.

שאלת המוסד הסוכר היא בעלת חשיבות לאומית כללית. האם צריך להטאיר בחוק מוג מעורפל וכללי כמו "מוסד סוכר", או שצריך לקבוע דברים ברורים. יכול להיות שלחוקעל ההיגיינה הציבורית היה רצוי לא להעמיד את המסמלה בפני מצב קשה בענין זה ולקבוע הגדרה מחייבת בחוק. יתכן שצריך לכחוב בחוק, כי העבודה בועד הלאומי, הסוכנות היהודית וכמסמלה הכנדאט תחשב כחקופת שירות לצורך חוק זה.

בניגוד לזה, אני שוכח שעובדי ההסתדרות הצינבית הסכימו לא לציין את ענינם בחוק מכיון שטעיף 49 מכסה אותו.

בחיכות אני מציע: 1. לקבל את הצעת עובדי המדינה וההסתדרות; 2. לבחון את שאלת המוסד הסוכר.

ז. שברסקי: אני בעד זה שיקבעו כעקרונות אותם המוסדות שחלטו את עבודתם או שעבודתם נפטקה. אינני מציעה לפרט, כי אחרת לא נכסה את כל המקרים. אני מציעה שקביעת הכוונות המוכרים תיעשה ע"י המסמלה ולא ע"י שר האוצר.

א. רימלט: אני מציע שהמסמלה כולה תקבע את המוסדות המוכרים.

א. יוסטק: אני בעד פירוט המוסדות, ואם יחברר את המוסד מחייבים לא בכלל אפשר לתקן את החוק. אם לא יהיה פירוט, יהיה מקום לטרירות לב, המוגז "מוסד סוכר" מעורר בעינת ציבוריות חטובות.

אני, אני מציע למחוק את המלה "רשאי".

שלישי, אני מציע שהמסמלה תקבע את

המוסדות המוכרים, ולא שר אחד.

ע.ע.

היו"ר ע. גוברין:

אני מבקש מחבר-הכנסת שוסטק לפרט את רשימת המוסדות המוכרים שהוא מציע לציין בחוק.

א. שוסטק:

עובדי המנדאט, ההסתדרות הציונית, הסוכנות היהודית, קרן היסוד והועד הלאומי.

היו"ר ע. גוברין:

ה"הגנה"?

א. שוסטק:

אינני מציע לציין.

היו"ר ע. גוברין:

האצ"ל?

א. שוסטק:

אם יציינו את ה"הגנה", אציע לציין גם האצ"ל והלח"י.

ב.צ. הראל:

1. האם סעיף זה נוגע רק לעבר או גם לעתיד? יחסי הוא אחר אם הסעיף נוגע רק לעבר ואחר אם הוא נוגע גם לעתיד.

2. האם הכוונה היא לתת לשר האוצר את

הסמכות להכיר במוסד מוכר לחקופה בלתי כוגבלח?

לאחר שאימצע תשובה על שתי השאלות האלו,

אביע את דעתי על הסעיף.

י. ריפתיין:

בקשר לחילופי ההערות בין היו"ר לבין חבר-הכנסת שוסטק בענין ה"הגנה", ברצוני לקבוע כי עובדה היא שה"הגנה" הייתה מוסד שעמד תחת מרותו של הועד הלאומי וההסתדרות הציונית, כך שאין כל ספק שהמונח עובדי הועד הלאומי וההסתדרות הציונית כוללים גם את מנגנון ה"הגנה", אולם אם חברי הוועדה יחשבו שיש צורך מטעמים חינוכיים לפרט ולציין את מנגנון ההגנה כגוף החוק, אתן את ידי לצעד זה.

היו"ר ע. גוברין:

שאלתו של חבר-הכנסת הראל אם הסעיף מכונן רק לעבר או גם לעתיד, החיזקה חלויה בנו. אינני חושב שעלינו להגביל את המסמלה בזמן.

אני נגד פירוש המוסדות המוכרים בגוף

החוק, כי לא נוכל לרמוח את כל המקרים.

אני בעד זה שהמסמלה תקבע את המוסדות,

ולא שר האוצר.

ב.צ. הראל:

אני חושב שהסעיף הזה צריך להיות מכונן רק לעובדי מוסדות מוכרים לשעבר, ואז צריך לפרטם ולציין בחוק. אני מציע לנסח את הסעיף כדלקמן: "העבודה במוסדות... תיחשב כחקופת שירות לצורך קביעת זכויות של עובד לפי חוק זה". כמובן, צריך לדאוג שלא תהיה כפילות בזכויות. צריך להביא בחשבון אותן הזכויות שהמוסדות המוכרים (המוסדות הלאומיים וממשלת המנדאט) נתנו לעובדיהם עם העברתם לממשלת ישראל.

אם לאחד סמכות כלשהי, הייתי מציע

לא לנטשלה כי אם לשר האוצר.

מר מלמד:

פקידי ממשלת המנדאט לשעבר מתחלקים ל-4 סוגים בקשר לפיצויים שהם קיבלו: יש כאלה שלא קיבלו דבר; יש כאלה שקיבלו רק פיצויים; יש כאלה שקיבלו פנסיה ופיצויים, כי החוק אלפזר לוותר על $\frac{1}{4}$ הפנסיה הימנית חמורת משלום במזומן העולה פי 10 על הסכום שזויתר. הפיצויים שקיבלו עובדי ממשלת המנדאט נמוכים בהרבה מהפיצויים שקיבלו עובדי המוסדות. דעת פקידי ממשלת המנדאט היא, כי הפנסיות שהתלמו או מתחלמות הן בכחינה פיצויים ומצבם אינו זונה מצב עובדי מדינה אחרים.

היו"ר ע. גוברין:

עובדי המוסדות הלאומיים אינו עומדים על כך ולא ינכו אח הפיצויים שהם קיבלו מהפנסיה הטגיעה להם.

מר מלמד:

לטעמי, לפי הוראה פנימית אדמיניסטרטיבית באיזור שר האוצר, אנו נוהגים לאשר פנסיות לעובדי המוסדות והמנדאט בהיחחה של $\frac{1}{4}$ חקופת השירות, בהתחשב עם הפיצויים שהם קיבלו.

היו"ר ע. גוברין:

איננו חושבים שיש צורך להכדיל בין מצב עובדי ממשלת המנדאט לבין מצב עובדי המוסדות הלאומיים. הכוונה היא שהפיצויים שהם קיבלו זוכאו כחשבון.

אני מציע להזמין את נציג משרד האוצר

ולשמוע את חוות דעתו בענין זה.

(הישיבה ננעלה בשעה 10.40)